

De Toverteen van
BLUF BAGDAD

Henk Westbroek

De Toverteen van
BLUF BAGDAD

met illustraties van Joyce Eijkhout

#blufbagdad

© 2025 Henk Westbroek
© 2025 illustraties Joyce Eijkhout
© 2025 recepten Pierre Wind
© 2025 sounddesign Eric Blom
© 2025 muziek René Meister

© 2025 Ezo Wolf Uitgevers, Sint Pancras

Omslagontwerp: Otto Wollring
Vormgeving: Studio L.E.O., Alkmaar

ISBN: 9789083444192

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

ezowolf.nl

Ezo Wolfje

Er is iets dat je moet weten voordat je begint met lezen van *De Toverteen van Bluf Bagdad*. Dit boek kent namelijk vele leuke extra's! Als je de QR-code met je telefoon scant, kom je op de site van Bluf Bagdad. En daar valt veel te ontdekken. Zo leest schrijver Henk Westbroek dit boek voor en kan je luisteren naar *De Opschep Rap*. Ook vind je er leuke video's waarin Opperkokoloog Pierre Wind uitlegt hoe je de lekkerste appeltaart en BBQ-saus ter wereld kan maken!

Bluf vangt slangen

Bluf wordt elke morgen wakker met een stralende glimlach op zijn gezicht. Hij heeft nooit een ochtendhumeur, maar wel iedere ochtend een stevige ochtendtrek. Twee boterhammen met pindakaas en een gekookt eitje gaan er bij hem in als een regenworm bij een kip.

Bluf heeft vier kippen, dus hij weet waar hij over praat, want hij geeft ze elke dag te eten en elke dag raapt hij de eieren die ze gelegd hebben. Dat zijn er drie per dag omdat elke dag één kip geen ei legt. Die kip neemt dan eivrij.

Na het ontbijt stapte Bluf op de fiets om naar voetbal te gaan. Zijn club De Wonderboys zou om negen uur op eigen veld spelen tegen FC Dodo (Door Oefening Doorlopend Omhoog). Dodo was een leuke ploeg om tegen te spelen want het waren geen natrappertjes en ook net iets minder goed dan De Wonderboys. Die dus de wedstrijden tegen FC Dodo meestal

wisten te winnen. En winnen is net iets leuker dan verliezen vond Bluf.

Voordat hij weg kon fietsen kwam zijn beste vriend Fiedeldop zwaaiend en roepend aangereden. ‘Niet naar de club gaan Bluf, want de wedstrijd is afgelast. Het hele veld zit vol met zeker tien maar misschien wel duizend gifslangen die iemand daar blijkbaar uitgestrooid heeft.’

Bluf zei tegen Fiedeldop dat hij toch naar het veld ging om te kijken hoe het slangenprobleem opgelost zou worden.

Kijken naar slangenvangen leek Fiedeldop ook wel spannend en samen fietsten ze op volle snelheid naar het voetbalveld.

Daar waren twee politieagenten bezig met een stok met een knijper aan de voorkant en aan de andere kant een handvat waarmee je die knijper open- en dichtdoen kon. Steeds als een agent voorzichtig en heel rustig naar een slang toeliep om hem in zijn knijper te vangen, kronkelde de slang razendsnel weg.

Na tien minuten kijken wist Bluf zeker dat vangen op deze manier geen enkel succes zou hebben. Hij trok zijn linkerschoen en linker sok uit en wreef drie keer over zijn kleine teen.

Onhoorbaar voor anderen zei hij: 'Toverteen, help alsjeblieft met het veilig vangen van de slangen.' Zijn toverteent begon even te jeuken waardoor Bluf wist zijn verzoek was ingewilligd.

Bluf liep, nadat hij weer twee schoenen aanhad, naar de rand van het veld en bedacht dat alle slangen naar de politieagenten toe moesten kruipen. En precies voor hun voeten in slaap moesten vallen.

Binnen tien minuten lagen alle slangen op een grote hoop voor de voeten van de agenten op zijn slangs te snurken. De agenten stopten al die slangen in een enorme ijzeren emmer met een deksel vol luchtgaten.

Nadat de laatste slang in de emmer zat, zei

de oudste van de twee: 'We gaan nog even kijken of er niet een slang door de mazen van de wet gekropen is. Pas als blijkt dat alle slangen in de emmer zitten kan er weer veilig gevoetbald worden.'

'Snap jij waarom al die slangen ineens zomaar naar de agenten toe kwamen krui-
pen om zo diep in slaap te vallen dat ze zonder gevaar opgepakt konden worden,' zei Fiedeldop.

'Kun jij een geheim bewaren dat zo enorm geheim is dat je het echt nooit tegen niemand vertellen mag,' gaf Bluf als antwoord.

Fiedeldop knikte en zei: 'Natuurlijk kan ik dat want jij bent mijn beste vriend.'

Mevrouw Jansen ruikt gevaar

Mevrouw Jansen, de moeder van de beste vriend van Bluf, trok wit weg toen ze hoorde dat Bluf en Fiedeldop ontsnapt waren aan een beet van een giftige slang.

Ze kreeg langzaam weer kleur op de wangen toen ze begreep dat de kinderen geen gevaar gelopen hadden omdat de politie de slangen al wist te vangen voor ze gevaarlijk konden worden. ‘Gaan jullie jezelf maar een uurtje vermaken, dan bak ik daarna pannenkoeken,’ zei Mevrouw Jansen, ‘want na zo’n enge morgen hebben jullie wel wat lekkers verdiend.’

Op de kamer van Fiedeldop legde Bluf precies uit hoe zijn toverteen werkte. En ook niet werkte. De toverteen heeft namelijk regels die hij streng volgt. Hij helpt alleen maar als er sprake is van gevaar en helpt niet als er sprake is van gemakzucht of luiheid. Dus het huiswerk van Bluf maken, weigert hij. Maar als een boef probeert het zakgeld of het

horloge van Bluf af te pakken, dan grijpt de toverteen in. Als Bluf daar om vraagt.

De teen doet ook niet aan weersverandering. Dus Bluf kan als het regent en koud is, niet om een prettig zonnetje van 23 graden vragen. Maar als door het slechte weer een rivier overstroomt waardoor mollen, hazen, schapen en koeien dreigen te verdrinken? Dan wil de Toverteen er wel voor zorgen dat er naast de overstromende rivier ineens een hoge dijk staat, waar geen druppel water overheen kan stromen.

Bluf liet Fiedeldop plechtig beloven dat hij nooit iemand zou vertellen dat Bluf met een toverteen was uitgerust. Dan zouden boeven hem misschien ontvoeren en pijn willen doen als hij niet wilde dat de toverteen de kluis van een bank voor ze open zou maken.

‘Zou jouw teen dat wel doen?’ vroeg Fiedeldop. ‘Want boeven kunnen zo’n kluis ook zelf openmaken als ze er de tijd voor nemen en vooraf bestudeerd hebben hoe je

een kluis kunt kraken. Dus jouw toverteent om hulp vragen is een voorbeeld van boevenluiheid en daar helpt de toverteent toch niet bij?’

Bluf meende dat in dit geval de Toverteent juist wel zou helpen; als de teent oprecht geloofde dat de boeven gemeen genoeg waren om Bluf pijn te doen als hij ze niet hielp om de kluis te openen.

‘Dat klinkt wel weer logisch,’ zei Fiedeldop. Want de toverteent heeft wel de taak om je te beschermen tegen pijn en gevaar.

Ineens hoorden ze mevrouw Jansen gillen. ‘Jongens! Kom nu naar beneden!’ schreeuwde ze harder dan hard.

Ik ruik dat er ergens in huis een gasleiding gesprongen is en als daar vuur bij komt dan kan het hele huis ontploffen. Met ons erbij.

Bluf deed een schoen en een sok uit, wreef drie keer over zijn toverteent en wenste dat de gasleiding gemaakt zou zijn en de geur van het gas direct uit het huis zou verdwijnen. Daarna renden de twee vrienden naar

